

intézet az okirat alapján közvetlenül végrehajtás elrendelését kérheti, a végrehajtóra kiterjesztette is, ez a megadott jog, mint kivétel, szorosan magyarázandó s így ez csak azt jelenti, hogy a követelés per nélkül is behajtható, de nem jelenti egyszersmind azt is, hogy a végrehajtást elrendelő végzés az ítéletet pótolja, annál kevésbé, mert az elrendelt végrehajtás a pert nem is zárja ki, amennyiben a hivatkozott alapszabályok 55. §-a értelmében az adós a végrehajtás ellen kifogásait kereset útján érvényesítheti, amikor is a követelés fennállása és összegszerűsége vita tárgya lévén, ítélettel dől el úgy ennek, mint a költségnek a kérdése. (Budapesti ítélet tábla, P. XIV. 33. 47/1935/6.) Ha az Osztrák-Magyar Bank jelzáloghitelosztálya alapszabályainak az 1879: XLV. és 1889: XXX., 1914: XXX. törvénycikkek által a Magyar Földhitelintézetre kiterjesztett és az 1924: V. t.-c. által hatályukban fenntartott 11. §. d) pontja értelmében a végrehajtható javára azt a jogot biztosította, hogy a végrehajtási árverésnek közvetlenül a végrehajtást elrendelő bíróság előtt és általa való elrendelését kérelmezhesse, amelyre egyébként az 1881: LX. t.-c. 146. §-a szerint az illetékes telekkönyvi hatóság volna hivatott, úgy nyilvánvaló, hogy ha az árverés elrendelése tárgyában valamely utóbb hozott tiltó rendelkezés keletkezik, abban az esetben ezt a rendelkezést az árverés elrendelésére külön kijelölt bíróság köteles már alkalmazni, amennyiben az elintézés előtt hivatalos tudomást szerez az árverés elrendelésének az akadályáról. Ezen általános tiltó rendelkezés alól pedig a R. a végrehajtható követeléseit ki nem veszi. (Budapesti ítélet tábla, P. XIV. 12. 458/1934/5.)

A védetté nyilvánítás hatálya utóárverés esetében. A 4150/1934. M. E. sz. r. 8. §-ának utolsó bekezdésében foglalt az a jogszabály, mely szerint a vevő az árverési feltételek teljesítése által az árverésen megvett ingatlant megszerezheti, nem a védetté nyilvánítás egyik előfeltételét jelöli ki, hanem csupán azt hangsúlyozza, hogy a védetté nyilvánítás nem jelenti egyszersmind az árverésen vett ingatlanoknak végleges megszerzését, mert az csak az árverési feltételek teljesítésekor következhetik be. A védetté nyilvánítás tehát nem eredményezi az árverési feltételek teljesítésének terhével vásárolt ingatlanok végleges megszerzését, nem háritja el véglegesen a feltételek elmulasztásában álló vételt bontó feltételt, hanem annyit jelent, hogy addig, amíg a gazdaadós árverési vevő a védettség fenntartásához szükséges szolgáltatásokat teljesíti, az árverési feltételek teljesítése elmulasztottnak nem tekinthető. (Sátoraljaujhelyi tsz., Pkf. 167/1935/10.)

Végrehajtási korlátozás alól kivett követelések. Minthogy a rendelet 4. §-a és 14. §-ának 3. pontja értelmében mást, mint ami a rendelettel megengedve van, telekkönyvileg bejegyezni nem lehet, a felek meghallgatásával azt kell megállapítani, hogy a számlák árúhitelt, vagy más jogcímű követelést tartalmaznak-e s mennyi annak a fentebbi időközre kiszámított összege, mert csak ez lesz az az összeg, amely a R. 14. §-ának 3. pontja értelmében korlátozás alá nem esik. (Soproni tsz., Pkf. 637/1935/7.) A könyvkivonat és a keresetlevél tartalmának egybevetéséből arra kell következtetni, hogy a biztosító intézet nyilvánvalóan fizetési halasztást adott a végrehajtást szenvedőnek és ezen fizetési halasztás következtében a fizetés időpontját a már előzőleg esedékes kár biztosítási díjak tekintetében, 1931. évi október hó 1-ében állapította meg. Az esedékesség időpontján azonban nem változtat az a körülmény, hogy a hitellező az adósnak fizetési halasztást ad. Az esedékesség és fizetés időpontjának ugyanis nem kell feltétlenül egybe esnie. A jogi hatály szempontjából is más az esedékesség és más a fizetés időpontja. A kettő nem azonos fogalom. Az ismertetett törvényes rendelkezés